

Ježíš Kristus - Spasitel a Pán (3. lekce)

Kdo je Pán Ježíš? Z Bible víme, že je jednou ze tří osob Boží Trojice: Bůh Otec, Syn a Duch svatý. „Trojice“ je ryze křesťanský termín, který v Bibli nenajdeme. Během staletí až tisíciletí se však dokonale vžil a popisuje skutečnost, nad kterou dodnes mnozí lidé žasnou: Bůh je jeden: *Tobě bylo odhaleno poznání, že Hospodin je Bůh; kromě něho není žádný jiný (5M 4,35)*, a přesto v Bibli vystupuje ve třech osobách.

S touto skutečností osobně nemám problém. V našem sboru jsem jedním ze dvou sloužících pastorů. Naše víra v Písmo, jednání a rozhodování jsou však natolik podobné, že je často jedno, zda slouží jeden či druhý. Přesto má každý z nás své přednosti. Náš první pastor se věnuje péči o snoubence, novomanžele a rodiny, já více vyučování. Obdobný vztah, jen ještě mnohem dokonalejší, panuje v Boží Trojici. Jak Bůh Otec, tak Syn i Duch svatý myslí a cítí stejně, pracují ke stejnému cíli. Přesto má každý z nich jiné pole působnosti. Bůh Otec řídí vesmír včetně Země. Ježíš Kristus chodil po zemi, aby na svém těle poznal lidskou slabost, proto mu Otec svěřil soud nad lidmi: *Otec nikoho nesoudí, ale všechn soud dal do rukou Synovi, aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nemá v úctě Syna, nemá v úctě ani Otce, který ho poslal. (J 5,22-23)*

Nyní sedí Ježíš po pravici Otce a přimlouvá se za nás. *Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! (Ř 8,34)*

Duch svatý zase jedná skrze křesťany, vyučuje je, potěšuje i napomíná: *Ale Přimlouve, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. (J 14,26)*

Jak víme, že je Ježíš Kristus Bohem? Byl „od počátku“, skrze něj bylo vše stvořeno. ...*v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. (Žd 1,2)* První kapitola Janova evangelia o něm mluví jasně jako o Bohu, nejen jako o člověku.

Do lidského těla Ježíš vstoupil jen na určitý čas, aby za nás mohl být obětován. V době Starého zákona byla obětována zvířata, aby byl jejich krví smazán lidský hřích. Ježíš Kristus toto svojí krví na kříži učinil jednou provždy. *Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží a hledí vsťíc tomu, až mu budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu'. Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje. (Žd 10,11-14)*

Tuto oběť mohl za nás přinést jen proto, že sám byl bez hříchu. *Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. (2Kor 5,21)*

Svojí obětí nás vykoupil z Božího konečného soudu: *Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života. (J 5,24)* □ Před tento soud musí přijít každý člověk. *A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud... (Žd 9,27)* □ Nebýt Ježíše, naše odsouzení by bylo jisté. *Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. (Mk 16,16)* - Jeho oběti nám byly totiž odpuštěny hříchy: *V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost... (Ef 1,7)*

Na kříži nám také vydobyl uzdravení. *On ,na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. ,Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste ,bloudili jako ovce', ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší. (1P 2,24-25)*

Zachránil nás od ďábla, kterému jsme jako nevěřící museli otročit. *Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství. (Kol 2,15) Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. (Ř 6,6-8)*

Dal nám nalézt cestu, která vede po smrti zde na zemi ke vzkříšení a věčnému životu v nebi. *Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. (Ř 6,5)*

Mohu ospravedlnění v Božích očích, odpuštění hříchů a věčný život obdržet také jinou cestou? Bible jasně říká, že nikoliv. *Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.” (J 14,6)* Jen Ježíš nám může dát toto vše a nadto plnohodnotný život již zde na zemi. *Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. (J 10,10)*

Jak mohu Krista přijmout do svého života? Bible říká, že vírou v něj a jejím vyznáním. *Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. (Ř 10,9)*

Zároveň však říká, že spasení, víra v Ježíše, je dar. *Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Ef 2,8-9)*

Vidíme to jasně na příběhu, který je nám vylíčen v 16. kapitole Skutků ve verších 11-15. Na kázání apoštola Pavla uvěřila jedna žena, která již Boha znala a věřila mu. Neznala pouze Ježíše. Apoštol Pavel byl zkušený křesťan, vysoce vzdělaný muž, skrze nějž se děly mnohé zázraky. Přesto zde čteme, že bylo potřeba Božího nadpřirozeného zásahu: *„Pán jí otevřel srdce”,* aby uvěřila.

Můj známý mi kdysi řekl: „Vy křesťané říkáte, že víra je dar. Rád bych se stal křesťanem, ale nezbyvá mi tedy, než čekat, až mi Bůh tento dar dá. Sám nic dělat nemůžu.” Odpověděl jsem mu: „Bible Tě usvědčuje ze lži.” *Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. (Ř 1,18-21)*

Bůh nám dal rozum a obklopil nás tak nádherným a dokonalým stvořením, že každý, kdo o něm přemýšlí, musí poznat, že nemohlo vzniknout samo od sebe. Musel je někdo stvořit. Úkolem nás jako lidí je tohoto Stvořitele hledat, on se nám také dá nalézt. Proto jako lidé nemáme výmluvu. Každý má možnost, pokud ji sám neodmítne, Boha poznat.

Když uvěřím v Krista jako svého Spasitele (dal mi věčný život) a Pána (chci jej poslouchat a nechat se jím vést), je cesta k němu velmi prostá. Příkladem nám může být lotr umírající na

kříži vedle Ježíše. *Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!” Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.” A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.” Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.” (Lk 23,39-43)*

□ Lotr litoval svých hříchů („*my jsme odsouzeni spravedlivě*”), uvěřil v Ježíše jako Spasitele a požádal jej, ať na něj pamatuje, až přijde do svého království. V tom okamžiku jej Ježíš přijal.

V tomto vyslyšení člověka činícího pokání a prosícího o přijetí Bůh nedělá výjimky. *Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. (2P 3,9)* □ Odpouští i zlodějům, cizoložníkům a vrahům, přicházejí-li k němu v upřímném pokání. Není žádný hřích dosti velký na to, aby jej Ježíš nemohl přikrýt svojí krví. Kromě jednoho, který mohou spáchat jen křesťané, a to je rouhání se Duchu svatému.

Spasení je zadarmo! Nemohu si je ničím zasloužit. Ani penězi ani dobrými skutky. Je pouze z víry! Na druhé straně od okamžiku, kdy přijímám Krista jako svého Spasitele a Pána, stávám se Božím služebníkem. Čeká mne nádherný život, tvrdá práce a odpovědnost. O tom je již další kapitola.